ספר הקנה — דין אשה שאין לה וסת

דין אשה שאין לה וסת.

וראה בני דם הנדה כמה היא קשה כי הוא מעיין הממית מעין הדין הקשה, שהרי אמרו הנושא אשה ואין לה וסת קבוע לנדתה ואינה מרגשת בעצמה עד שתראה דם הרי זו לא תשמש אלא בב' עדים, ר"ל מפות הם העדים ומקנחת אחת לפני התשמיש וא' לאחר התשמיש חוץ מהעד של בעל שמקנח בו את עצמו ואפי' שהוא מום גדול לא הפסידה כתובתה מפני שבודקת עצמה תחילה קודם שמששת, וכל זה אם לא נמצא דם על העד שלה או על העד שלו, אבל בדקה עצמה ונבעלה ואחר התשמיש קנחה עצמה היא או הוא נמצא דם על שלה או על שלו ואירע זה ג' פעמים זה אחר זה אסורה לו ומגרש ותצא בלא כתובה ושום תנאי מתנאי כתובה אין לה בעבור שאינה ראויה לתשמיש ואינה בדוגמא עליונה כלל והרי הם מופרדים, אבל אחר שגרשה לא נאסרה לאחר כי שמא בן זוגה הוא ותתרפא, וזה הדין הוא כשראתה מתחלת בעילתה אבל בעל ולא ראתה ואח"כ חזרה להיות רואה בכר התשמיש יוציא ויתן ולא יחזירנה לעולם.

א"ל ר' כמה הוא גדול כחו של רבי דאמר נשאת לאחד ולשני ומתו לא תנשא לשלישי וצדקו דבריו באמת כי המעיין הממית פסקה הרחמים מהווי"ן ותזהר שלא תגרום לפסוק גם מן הנצח כפי חלקה לכן נראה שאם נשאת תצא: